

กวีพจน์.....ในพระอภัยมณี

นำเสนอเมื่อ : 19 มิ.ย. 2552

กวีพจน์ในพระอภัยมณีมีมากจริงๆ วันนี้ที่เป็นคติสอนใจ และฟังคันทูมาให้อ่านค่ะ.....

ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร	ไม่สิ้นสุดความรักสมัครสมาน
แม้เกิดในใต้หล้าสุธาธาร	ขอพบพานพิศวาสไม่คลาดคลา
แม้เนื้อเย็นเป็นห้วงมหรณพ	พี่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา
แม้เป็นบัวดัวพี่เป็นภุมรา	เซยผกาโกสุมปทุมทอง
เจ้าเป็นถ้ำอำไพขอให้พี่	เป็นราชสีห์สิงสู่เป็นคู่สอง
จะติดตามทราวมสงวนนวลละออง	เป็นคู่ครองพิศวาสทุกชาติไป

มนุษย์นี้ที่รักสองสถาน	บิดามารดาก็รักมักเป็นผล
ที่พึ่งหนึ่งพึ่งได้แต่กายตน	เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา
แม้ใครรักรักมั่งชังชังตอบ	ให้รอบคอบคิดอ่านนะหลานหนา
รู้สิ่งไรไม่รู้รู้วิชา	รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี

แล้วตรัสบอกลูกน้อยกลอยสวาท	เจ้าหน่อเนื้อเชื้อชาติดั่งราชสีห์
อันรักษาศีลสัตย์กัตเวที	ย่อมเป็นที่สรรเสริญเจริญคน
แม่เนื้อเย็นเป็นห้วงมหรณพ	พี่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา
ทรงลักษณะกตัญญูตาเขา	เทพเจ้าก็จะแข่งทุกแห่งหน
ให้ทุกขร่อนงอนหงอทรพล	พระเวทมนตร์เสื่อมคลายทำลายยศ

แม้มีผู้รู้เห็นว่าเป็นหญิง	มีแต่สิ่งสารพัดจะบัดสี
ด้วยชิงชัยไม่สันทัดเป็นสตรี	จะเสียทีเสียดายไม่วายคิด
โบราณว่าสี่เท้ายังก้าวพลาด	เป็นนักปราชญ์แล้วยังรู้พลั้งผิด
อันทำศึกเหมือนสู้กับงูพิษ	จงทรงคิดใคร่ครวญให้ควรการ

พี่บอกแล้วไม่เชื่อนั้นเหลือใจ	หน้กะไรจะเหมือนรักหน้กะอร่า
หลงอะไรจะเหมือนหลงทรงมนุษย์	ที่โศกสุดเศร้าแสนเสนาหา
จนลืมตัวมัวหมองเพราะต้องตา	ต้องตรึงตราตรอมจิตเพราะปิดความ
บุราณว่าถ้าเหลือกำลังลาก	ให้ออกปากบอกแซกช่วยแบกหาม
แม้พี่บอกออกบ้างไม่พรางความ	จะเป็นล้ามแก้ไขให้ได้การ